

عنوان مقاله:

ریزازدیادی فلفل *Capsicum annuum* با استفاده از ریزنمونه کوتیلدون و برگ

محل انتشار:

هفتمین همایش بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

زهرا محب محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی.

بدرالدین ابراهیم سید طباطبایی - عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی اصفهان.

مجید طالبی - عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی اصفهان

غزاله خاکسار - دانشجوی دکترای اصلاح نباتات

خلاصه مقاله:

فلفل (*Capsicum annuum*) از جمله مهمترین سبزیجات دنیا به شمار می رود که به علت برخورداری از ویتامین ها و املاح معدنی فراوان، علاوه بر استفاده غذایی، دارای مصارف دارویی نیز م یباشد. این گیاه عمدتاً از طریق بذر تکثیر م یگردد. در ایران بذر این گیاه به صورت هیبرید و وارداتی است. استفاده از رو شهای نوین بیوتکنولوژی جهت اصلاح تولید فلفل مستلزم وجود روش باززایی مناسب در شرایط درون شیشه ای است. تکنیک کشت بافت امکان تولید سریع تعداد کثیری گیاه که از لحاظ ژنتیکی مشابه هستند را فراهم م یکنند. در این تحقیق تاثیر ژنوتیپ (12 ژنوتیپ فلفل دلم های، دو ژنوتیپ فلفللمی و یک ژنوتیپ فلفل زینتی)، ترکیبات مختلف تنظیم کنند ههای رشد و نوع ریزنمونه (کوتیلدون و برگ)، بر کالوس دهی و جوانه زنی و باززایی گیاه کامل ارزیابی شد؛ تا بتوان روش مناسبی جهت ریز ازدیادی ارقام تجاری فلفل در ایران ارایه کرد. نتایج تجزیه واریانس تاثیر نوع ژنوتیپ، اثر متقابل ریزنمونه و تیمار هورمونی، اثر متقابل این دو عامل با عامل ژنوتیپ روی صفات مورد ارزیابی را در سطح یک درصد معنی دار نشان داد. بنابراین به منظور ریز ازدیادی این گیاه باید به نوع ژنوتیپ، نوع ریزنمونه و تیمار هورمونی توجه گردد. نتایج حاصل از این مطالعه تاثیر مثبت حاصل از استفاده توام دو هورمون بنزیل آمینو پورین و ایندول استیک اسید را ثابت کرد. به طور کلی جهت ریزازدیادی فلفل از طریق برگ و کوتیلدون ترکیب هورمونی 5 مناسب شناخته شد. به نظر می رسد استفاده از ریزنمونه برگ جهت ریز ازدیادی فلفل با $1 \text{ mg/l BAP} + 1 \text{ mg/l IAA}$ ثبات ژنتیکی بالا در مقیاس وسیع مناسب باشد.

کلمات کلیدی:

فلفل، کشت بافت، کالوس دهی، جوانه دهی و باززایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/375688>

